

Repræsentantskabsmøde 2015

Hovedbestyrelsens beretning

Ilulissat, 15. april 2015

Hovedkontoret

Efter vores mening er driften af hovedkontoret landet på et godt sted, og det er ikke fordi at det har været drevet dårligt. Men vi har omorganiseret indenfor hovedkontoret, der svarer til de målsætninger vi har i SIK i dag. Dernæst er det et stort fremskridt for os, at vi nu har en jurist tilknyttet hovedkontoret, hvorfor vore udgifter til juridisk bistand er blevet langt mindre.

Omkring reorganiseringen inden for hovedkontoret, er dette et vigtigt skridt ift. tillidsrepræsentantordningen indenfor SIK, idet vi i modsætning til tidligere får mange flere direkte henvendelser fra tillidsfolk og dette er godt også set i forhold til antallet af vore medlemmer. Mange af vore kontorer i lokalafdelinger har ikke kontinuerligt åbent, hvorfor det kan være besværligt at kontakte SIP-afdelingerne, også selvom f.eks. formanden eller kontorassistenten holder deres mobiler åbent.

Det er tilfredsstillende for os at vide, at lokalafdelingerne generelt er tilfredse med vores service fra hovedkontoret. Mange er også klar over, at vi er flyttet fra vores hidtidige hovedkontor til et midlertidigt kontor. Dette er vore medarbejdere meget tilfredse med. Dog har vi besluttet, at vi vil opføre en ny administrationsbygning, som vi vil opføre sammen med SISA, Peqqissaasut Kattuffiat samt SIP i Nuuk. Som det er jer bekendt, har vi ellers rettet henvendelse til mange andre lønmodtagerorganisationer her omkring et evt. kontorfællesskab, hvor det dog er landet med et kontorfællesskab med de 3 organisationer. Vi kunne ellers spare mange penge sammen ved at være fælles om tingene, og det vil være muligt at udvide faciliteterne såfremt andre skulle falde interesse for kontorfællesskab med os.

Vi har planer om at arrangere SIK's 60 års jubilæum på en lidt anden måde. Mange har sikkert hørt om at man nu i flere år har arrangeret folkemøder på Bornholm, hvor mange forskellige mennesker med vidt forskellige interesser deltager.

Sådanne møder er et udtryk for et ønske om at vise, at alle har medindflydelse på tingene. På et sådant møde kan vore medlemmer samt andre deltage og vi har også planlagt at invitere politikere med samt vore samarbejdsfrænder fra de nordiske lande. Vi har også planer om at invitere folk fra Canada, der har kendskab til uran-udvinding der.

Der vil derudover være kulturelle indslag.

Medlemmer

Iht. vore regnskaber, har vi sidste år fået 20 nye medlemmer, også selvom det blev påstået, at medlemstallet ville falde i takt med at medlemskontingentet blev forhøjet. At medlemstallet er steget flere steder, er meget tilfredsstillende for os, og det viser, at dem der støtter reorganiseringen af SIK også har meldt sig ind efterfølgende. Det var også et af formålene med reorganiseringen, at der skulle melde sig flere ind. Lokalafdelingerne skulle nu bruge mindre ressourcer på at drive deres kontorer og i stedet skabe aktiviteter blandt medlemmerne og at bestyrelserne derudover skulle få tid til at besøge de forskellige arbejdspladser mere.

Da det også har været formålet, at lokalafdelingernes regnskaber så vidt muligt skulle blive "uangribelige", bliver disse nu revideret af statsautoriserede revisorer, hvilket mange vil finde det mere betryggende.

Kort og godt, hvorfor skal vi ikke også benytte os af nutidens muligheder? Det har været målet, at medlemskontingentet til SIK måtte stige, fordi lokalafdelingerne nu kan få deres regnskaber lavet på hovedkontorets foranledning. Samt at disse bliver revideret af statsautoriserede revisorer uden beregning. Heldigvis har flere lokalafdelinger tilrettet sig efter det, og sat kontingentet til lokalafdelingen ned. Hvorfor skal man også bruge penge på noget, som hovedkontoret kan få lavet og betale for? Lokalafdelingerne kan herefter bruge deres midler direkte til forbedring af aktiviteter for medlemmerne.

Lokalafdelingerne

Efter etableringen af nye kontakttled indenfor hovedkontoret, er det nu mærkbart, at kontakten til lokalafdelingerne er blevet bedre, hvor vi også får bedre mulighed for at følge dagligdagen rundt omkring i landet.

Medlemsstallet i følgende lokalafdelinger er steget på det seneste i: Aasiaat, Qaqortoq, Qeqertarsuaq, Nuuk, Uummannaq, Maniitsoq, Nanortalik, Narsaq, Kangaatsiaq, Kangaamiut og Upernavik. Hvorimod medlemstallet er faldet mest markant i Sisimiut samt i Paamiut.

Lokalafdelingernes regnskaber

Følgende 22 lokalafdelinger har fulgt trop med reorganisationen indenfor SIK: Narsaq, Narsarsuaq, Paamiut, Nuuk, Maniitsoq, Ilulissat, Uummannaq, Upernavik, Qaanaaq, Ittoqqortoormiit, Qaqortoq, Kangaatsiaq, Qeqertarsuaq, Kangerlussuaq, Saqqaaq, Qasigiannuguit, Ikerasak, Nanortalik, Alluitsup Paa, Kangaamiut, Pituffik samt Tasiilaq.

De lokalafdelinger der endnu ikke er overgået til det nye system er: Sisimiut, Aasiaat og Qeqertarsuatsiaat.

Kurser for alle bestyrelsesmedlemmer i SIP-regi

Vi har bemærket os, at kurserne for lokalafdelingsbestyrelserne er givtige, idet deres vidensgrundlag bliver på nogenlunde samme niveau, og at man derfor ikke alene læner sig op af en bestemt person.

Kursisterne har lagt mærke til, at de grundlag der ligger til grund for reorganiseringen af SIK ikke altid er meldt ordentligt tilbage efter SIK's generalforsamling og at det nogle gange har været baseret på fordrejninger.

Derfor ser vi frem til at fortsætte med at arrangere bestyrelseskurserne, idet bestyrelsesmedlemmer gennem disse kurser får samme vidensgrundlag som deres kolleger i bestyrelsen og at dette vil bunde i større samarbejdslyst bestyrelsesmedlemmerne imellem. Når bestyrelsesmedlemmernes viden er mere ligelig fordelt, bliver samarbejdet bedre og man bliver bedre i stand til at løfte diverse arbejdsopgaver sammen.

SIK's ungdomsorganisation har arrangeret åbent møde i Katuaq

Medlemmer af bestyrelsen for SIK's ungdomsorganisation, har med henblik på at få flere medlemmer og for at få deres synspunkter bedre frem, arrangeret åbent hus møde i Katuaq. På denne måde har de også givet medlemmerne mulighederne for at tilkendegive deres synspunkter.

Der er mange unge, der ikke kommer videre med deres uddannelse, fordi der simpelthen mangler for mange praktikpladser her i landet. SIK's ungdomsorganisation har påberåbt sig den holdning, at det ikke burde være så svært at finde en praktik-

plads, idet man via gennemgang af forskellige hjemmesider på internettet, kan få at vide, hvilke virksomheder der mangler praktikanter. Mange unge bruger en masse kræfter på at finde en praktikplads og mange opgiver simpelthen at finde en sådan.

Følgende synspunkter kom til udtryk ved mødet i Katuaq:

- Uddannelsessøgende der har stiftet familie og som eksempelvis har fået børn, må kunne tage dem med.
- Arbejdspladser og kommuner bør i fællesskab skabe flere kollegiepladser.
- Fortsættelses og erhvervsuddannelsesskoler, må drives på nogenlunde samme grundlag.
- Nuværende elever, der pga. tidligere indkomst får afslag, bør ikke udelukkes fra boligsikringen.
- Man skal ikke tilkalde folk udefra, men beskæftige dem der søger praktik.

Unge bør støttes ift. de interesser de har, også selvom der er ledighed og mangel på arbejdskraft. Adgangen for unge på arbejdspladser bør synliggøres bedre.

Socialfond

Vi har nu indgået overenskomster omkring en socialfond med de fleste arbejdsgivere, dog bortset fra to, nemlig Air Greenland samt Royal Arctic Line.

Vi har lagt mærke til at kendskabet til skabelsen af en socialfond bliver mere og mere udbredt og at søgningen dertil bliver større og større. Selvfølgelig skal man ikke alene satse på en større ansøgningskare, idet ansøgerne oftest er syge mennesker og det kan vi jo i sidste ende ikke være glade for.

Men vi er glade for, at kendskabet til ordningen til stadighed bliver større, da vi på denne måde kan bakke op omkring dem der har behov derpå. Tidligere tabte de megen af hidtidig indkomst og brugte mange penge på transport og overnatninger. Vi bør derfor være glade for, at vi nu kan bakke op omkring dem.

Det er dog ikke kun det, det drejer sig om. Fonden er en stor trøst og hjælp for dem der er blevet syge. Et af de tidligere medlemmer som nu er blevet førtidspensioneret, sagde det på denne måde: "Nu ved jeg, at når jeg skal til undersøgelse i Danmark, kan jeg følges med min ægtefælle. Jeg havde forud været meget bekymret, men da jeg nu ved, at min ægtefælle der er medlem af SIK kan få støtte fra fonden, har jeg fået øget styrke til at kæmpe videre".

Vi mener derfor, at vores socialfond er en god ting, idet vore medlemmer tidligere ikke har kunnet følge deres kære ægtefælle, når denne blev syg og skulle på et sygehus et andet sted. Nu kan de få et tilskud til at ledsage deres kære, uden at de på denne måde bliver afhængige kommunens velvilje eller ej. De har jo udgifter til at bo det sted hvor de skal opholde sig og har tabt indtægter pga. det. Derfor har det været en stor belastning at have en syg ægtefælle også når det drejede sig om den syge persons ve og vel. Udgifterne står jo ikke stille, specielt når de også kommer hjem til ubetalte regninger, opleves livet som barskt.

Tidligere har vi ved diverse overenskomstforhandlinger krævet, at dem der taber penge på denne måde, får tabt arbejdsfortjeneste, hvilket det ikke er lykkedes for os at komme igennem med. Da vi blev klar over, at vi ikke ville kunne komme igennem dette krav, besluttede vi at oprette en socialfond, hvilket det heldigvis lykkedes med også selvom medlemmerne selv har måttet betale for det gennem forhandlingerne.

Vi har bemærket os, at nuværende Naalakkersuisut har en målsætning for at ville kunne betale for ægtefællens/samleverens rejse. Dette er for så vidt også i orden. Men et krav vi har arbejdet for gennem flere overenskomstforhandlinger, ønsker de nu at lovgive omkring. Vi mener, at det vil være mere hensigtsmæssigt, at man i samarbejde med os udvikler grundlaget for ordningen.

Derfor bør vi være stolte over, at vi gennem overenskomstforhandlingerne er kommet igennem med en socialfond. Vi er nemlig de eneste der har opnået det også når vi medtager de andre nordiske lande.

Oplysnings- og Uddannelsesfonden

Bestyrelsen for Oplysnings- og Uddannelsesfonden har gentagne gange i løbet af de seneste år drøftet grundlaget for tillidsrepræsentantskurserne og har også målt de resultater der er blevet opnået. Ikke mindst har man vurderet grundlaget for kurserne for viderekomne/ bestyrelsesmedlemmer. Vi mener generelt, at de lokalkurser vi har skabt og arrangeret rundt omkring på kysten bærer frugt og at det i sidste ende også vil skabe flere medlemmer for SIK. Vi mener, at det er en stor gevinst at alle bestyrelsesmedlemmer har et bredt kendskab til de målsætninger som der nu trods alt er. Nu kan de deles omkring deres viden, når de arbejder sammen omkring medlemssager osv.

Selvfølgelig skal vi løbende vurdere de opnåede resultater omkring kurser arrangeret af O+U-fonden. Verden står ikke stille, og vi skal til stadighed udvikle os ligesom verden omkring os. Vi mener dog, at vi kan blive endnu bedre til at forsyne tillidsfolkene med redskaber til at rekruttere endnu flere medlemmer og at tillidsfolkene til stadighed skal dygtiggøres til at arbejde for medlemmernes interesser og mål. Disse ting skal vi hele tiden vurdere.

Overenskomsterne

Vi har måttet bruge en masse tid og kræfter efter de konkrete overenskomstforhandlinger for derefter at gennemgå indholdet af de enkelte overenskomster. Årsagen til at det er gået i langdrag er til dels ferier samt den kendsgerning, at funktio-nærloven er trådt i kraft her i landet i løbet af 2014, hvorfor indholdet af de forskel-lige overenskomster skulle tilrettes derefter. Dette er nu ved at blive tilendebragt og de nødvendige redaktionelle ændringer er foretaget.

Der er 8 overenskomstområder, der skal forhandles om i løbet af i år, hvoraf vi alle-rede har sluttet nogle af dem:

1. Vi har indgået en overenskomst for terminalarbejderne på RAL den 26. januar.
2. Vi har indgået en overenskomst med Moderniseringsstyrelsen den 19. februar.
3. Vi har ellers indgået en overenskomst med Royal Greenland den 26. februar.
4. Vi satte os sammen med KNI A/S den 23. januar, men er gået hver til sit uden re-sultat (for langt fra hinanden).
5. Vi regner med at skulle forhandle med Polar Raajat i Maniitsoq I maj, idet de har udskudt forhandlingerne.
6. RAL, bygdesejladserne (sømænd)
7. RAL Sarfaq Ittuk, samt
8. Air Greenland, forhandlingerne startes her til efteråret.

Royal Greenland A/S

Det er positivt, at vi jævnligt og i samarbejde med KNAPK mødes med Royal Greenland. Vi mødes min. 1 gang om måneden. Under møderne bliver vi oftest enige om, hvilke produktionssteder der står for tur til at blive forbedret, f.eks. hvor længe fiskerne skal vente inden de kan indhandle osv., og hvordan vi bedst muligt kan skabe og tilkalde stabil arbejdskraft. Specielt om sommeren må fiskerne ofte vente for længe på at kunne indhandle, hvilket fisken meget hurtigt kan tage skade af. Hvordan vi kan skabe stabile indhandlingsordninger for fiskerne er også et spørgsmål om at koordinere indhandlingerne. Nogle af de emner vi har været inde på, er mulighederne for at bearbejde fisk, der hidtil ikke er blevet indhandlet. F.eks. ved vi, at butikkerne ofte mangler tørret fisk og nogle af de muligheder vi har været inde på er f.eks. indhandling af torskerogn og her på det sidste har vi drøftet ørredindhandlingen.

Royal Greenland interesserer sig mest for masseproduktion af bestemte arter. De har sendt mig og KNAPK's formand for at se på indhandlingsstederne i Japan. Nogle af de målsætninger vi har her i landet går ud på, at vi skal sælge færdigbearbejdet fisk fremover, og det er også en målsætning som Royal Greenland til dels står inde for. Men som de siger, er det i sidste ende salgsledet/køberne der bestemmer, hvordan produkterne skal være.

De har planer om at investere i en anden fryser i Uummannaq og regner med, at de går i gang i løbet af i år. De går således ud fra, at driften vil blive ligesom i Qasigiannuit, idet man ønsker, at hellefisken i højere grad eksporteres som en færdigvare produkt.

Rejse til Kina og Japan

I starten af februar måned inviterede Royal Greenland KNAPK's og SIK's formænd samt GA's formand (det var dog en embedsmand derfra der deltog) til at besøge Kina og Japan. I Kina besøgte man de produktionssteder som Royal Greenland har indgået aftaler med og i Japan besøgte man deres distributionsnetværk.

Først vil jeg lige komme ind på besøget i Kina. Vi var meget spændte på at skulle besøge Kina. Vi har hørt om Kina som et meget lukket land og de strenge krav de sætter til deres befolkning. Men vi blev overrasket og følte, at de var meget åbne og at deres levevilkår specielt i de større byer var meget gode. Varepriserne der lå højere end i København og også i forhold her i landet. Men vi fik dog at vide, at prisniveauet er lavere på de mindre steder. I byen Qingdao som vi besøgte, havde de gode biler, men vi lagde dog også mærke til, at der indenfor byens rammer findes kvarterer, der ikke er så "pæne" som andre. Men desværre havde vi ikke muligheden for at snakke med "folk på gaden", men vi kunne dog også konstatere, at bygninger udenfor byerne ikke var noget at råbe hurra for.

Fabrikken i Qingdao som vi besøgte, lå lidt udenfor byen, idet vi besøgte fabrikken der lå 175 kilometer fra byen og vi skulle over en bro på "kun" 32 kilometer førend vi nåede frem.

På den fabrik vi besøgte, var der kun beskæftiget ca. 3.000 medarbejdere i dag- og nattevagter. Her behandlede man fisk, rejer og krabber fra mange forskellige lande. Her fra Grønland bearbejdede de rejer, hellefisk, torsk og krabber. Men som nævnt bearbejder de fisk og skalddyr fra lande som Norge, Rusland osv.

Jeg blev sørgeligt overrasket over at se, at de torsk der kommer her fra Grønland så meget mere ringe ud end de torsk der kom fra Norge og Rusland, hvilket var pinligt

for os. Megen af den torsk der kom herfra var kødet blevet blødt og hang ikke sammen. Nogle af dem var blodbetændte, og da de ikke kunne bearbejdes maskinelt, måtte de bearbejde dem manuelt. Torsken fra Norge og Rusland kunne de bearbejde på maskiner.

Hvorfor vores torsk ser sådan ud, kan stamme fra deres føde, de er måske fanget med garn eller fisket i den varmeste del af sommeren og først landet til fabrikken når de er ved at blive møre. Eller også har fiskerne måttet vente forlænge inden de kunne indhandle. Det kan skyldes mange ting. Men vi bør dog samarbejde mere – både fiskerne og arbejderne – for at skabe grundlaget for det bedst mulige produkt, der skal sælges i f.eks. Japan. Vi mener også, at garnfiskeriet efter torsk og hellefisk må standses, idet vi ikke kan forvente en høj pris for sådanne produkter.

En af muligheder er at producere torsken så færdigt som muligt her i landet. Det gælder for så vidt også hellefisken og at skabe grundlaget for, at fiskerne kan investere i endnu bedre fartøjer. Dernæst må ventetiden ved fabrikkerne minimeres mærkbart. Såfremt sådanne ting skal lykkes, bør fiskerne og arbejderne arbejde sammen.

I verdens største bysamfund som ligger i Japan, som kun har ca. 38 millioner indbyggere, besøgte vi Royal Greenlands fiskedistributionsanlæg. Derudover besøgte vi også de enorme salgssteder for fisk der ligger der.

Vi forstod, at man i Japan spiser megen rå fisk "sushi" som det kaldes. Trenden har bredt sig til mange andre steder i verden, hvor man spiser den rå fisk med ris som tilbehør.

På de store varehuse kunne vi se, hvor meget de værner om den friske fisk. Det skal være flotte og friske råvarer, hvilket er meget vigtigt. Derfor er det af stor betydning, at vores fisk er af god kvalitet når det eksporteres.

Under vores ophold i Japan blev det gjort kendt for os, at de kunne aftage endnu mere fisk og blot skal sikre os, at vi er leveringsdygtige når f.eks. en aftager lige pludselig skulle ønske at købe 10 tons fisk. Vi er handicappet ved, at vi ligger så langt væk i forhold til Japan, men vi håber dog, at vi i samarbejde med Royal Greenland kan finde på andre leveringsformer.

Det er dog meget klart – de ved nemlig godt hvilke produkter de gerne vil købe og spise – at vi får unge grønlandske praktikanter placeret forskellige steder i afsætningslandene.

Vi besøgte auktionshuset for fisk i Tokyo, hvor man afsætter/køber fisk fra alle steder i verden. Der arbejder således kun ca. 55.000 mennesker i auktionshuset. Hvor mange! Lidt flere end de mennesker der bor her i Grønland. Det fik mig til at tænke på, at vi i det store land virker meget små i den sammenhæng. Selvom vi således kommer fra verdens største ø, er vi uendelig få i den menneskemasse, der f.eks. bor i Japan. Hvor er vi dog få! Det er dog stort, at vi fra det næsten mennesketomme land kan mænge os ind i sådanne overfyldte markeder, hvor megen gavn vi kan få af dette afsætningsland. Men vi har dog mange andre konkurrenter, der er således mange andre lande med langt flere arbejdere, der står i spring for at kunne afsætte deres produkter sådanne steder.

Da vi var i Kina, kunne vi lugte, at luften var betændt med kulrester. I Qingdao kunne vi næsten ikke se fjeldene pga. luftforureningen. Nogle steder i Kina er produktionen enorm og derfor bruger man også en masse kul og olie ift. produktionen. I modsæt-

ning dertil besøgte vi således også verdens største bysamfund Tokyo, der osede af renlighed.

Derfor er deres brændstofforbrug også vidt forskellige. Japan er afhængig af sine atomkraftværker som producerer det meste af elektriciteten. Det forurener mindre.

Jeg må sige, at mennesker der bor i Kinas større byer, ikke er særligt misundelsesværdige, idet de indånder megen forurenede luft. Hvis jeg selv skulle bestemme hvor jeg ville bo, ville jeg meget hellere bo i Japan end i Kina. Også selvom de bruger atomkraftværker.

Så kommer vi til det punkt, som jeg gerne vil ind på. Hvorfor kan vi ikke være med til at opretholde og oparbejde ikke forurenende brændstof, som atomkraftværker er udtryk for? Forureningen i Kina går jo i sidste ende også ud over vort land Grønland. Derfor er Kina ved at slå om til atomkraftværker, og ved at sælge uran til Kina, kunne vi være med til at udvikle en mere renlig Kina. Hvorfor kan vi ikke bakke et sådant initiativ op?

Så kommer jeg også ind på et anliggende, der har været til genstand for uenigheder. Tidligere har Royal Greenland givet udtryk for, at de eksempelvis ønsker at bearbejde hellefisken mere i anlæggene i Qasigiannnguit samt i Uummannaq. Og her kom de ind på, at de gerne ville have tilladelse til at importere 10 kinesere i den sammenhæng og at de derudover kunne ansætte over 40 nye lokale i Uummannaq-anlægget. Når man så hen ad vejen har trænet de lokale til en bestemt arbejdsrytme, kunne man efterhånden undvære de kinesiske medarbejdere. Hvis det er sådan, at vi i fremtiden gerne vil eksportere mere forarbejdet fisk til afsætningslandene og vel at mærke sælge fisk af bedre kvalitet, ville det i sidste ende tilgodese arbejdernes interesser her i landet. Det ville være godt.

Besøg i Upernaviks bygder/Upernavik Seafood

Selvom vi har lavet en orienteringsskrivelse omkring vores besøg i Upernavik, vil jeg her komme lidt ind på selve besøget med følgende hensigt.

Tidligere har man fordelt hellefiskekvoterne således, at man gav kvoter for den mulige fangst i løbet af et år. Heldigvis er man nu gået over til månedsbaseret kvotesystem ift. jollefiskerne. Men man har glemt at lægge produktions- og fiskeriformen om. Man har blot fortsat som hidtil. Man udlodder et bestemt antal kvoter til et olympisk fiskeri uanset om det drejer sig om et år eller en måned. Månedskvoten fiskes også så hurtigt som muligt, hvilket får fiskerne til at fiske i døgndrift i den første del af måneden. Den fisker den fisker flest gange bliver også den fisker, der fanger mest og dermed også tjener mest.

Da vi rejste rund i Upernavik distriktet lagde vi mærke til, at nogle af produktionsstederne visse steder var hårdt trængt. Det lå klart, at de tænkte således: Inden hellefiskekvoten er opfisket, skal jeg producere og fiske så meget som muligt. Det betyder, at alle indhandler på kortest mulige tid mest muligt, også fordi der ofte kommer fiskere sydfra, der indhandler på produktionsstederne i Upernavik distrikt. Mange produktionsanlæg kan derfor ikke følge med og på denne måde bliver mange medarbejdere også gjort trætte i løbet af kort tid og begynder at udeblive. Det er ikke kun det, det går ud over. Mange butikker står hurtigt tomme og folk kan ikke købe det, de har brug for. Ud over at disse også kan mangle arbejdskraft, kan de ikke følge med efterspørgslen efter varer.

Nogle af de forhold jeg lagde mærke til, at mange fiskere ventede meget længe på at kunne få lov til at indhandle, og at hellefisken dermed står ude i den solbeskinne sommer meget længe. Det går selvfølgelig ud over kødets kvalitet. Derfor er det af allerstørste betydning, at fiskerne og arbejderne på land lærer at samarbejde. Hvad hjælper det, når kvoten er stor for hellefisken, når produktionsanlæg og arbejdere på land ikke kan følge med?

Selvfølgelig kunne man ty til indhandlingsskibe, men det måtte kræves af disse indhandlingsskibe, at de skulle lande deres indhandling på produktionsanlæggene her til lands.

Vi mener dog, at det ville være bedst såfremt der blev givet individuelle kvoter til fiskerne, således fiskeren i ro og mag kunne fiske og indhandle den fisk han fanger, velvidende at ingen kan overtage hans kvotedel. På denne måde kunne man indføre et formålstjenligt fiskeri, hvor produktionsanlæggene – og hermed også arbejderne – kunne have noget at lave det meste af et år. På denne måde kunne vore medlemmer få beskæftigelse det meste af et år, hvor de ikke hele tiden hjemsendes fordi kvoten er opbrugt. På denne måde kunne man også få tid og overskud til at fiske andre produkter end hellefisken.

Vi bør derfor arbejde for at få ordnede forhold både ift. fiskeriet samt ift. afsætningsstederne på land. Dette ville gavne landet meget mere. På denne måde kunne vi også få ro til at arbejde for, at den fisk der bliver fanget her også kan blive eksporteret i bearbejdet stand. Alene det burde være nok til, at fiskerne og arbejderne bliver bedre til at samarbejde og kommunikere sammen.

Ledigheden

I de sidste knap 5 år har ledigheden været støt stigende. Men heldigvis ser det nu ud til at kurven er knækket, da ledigheden har været faldende i løbet af de sidste 6 måneder.

De sidste 5 års stigende ledighed har været vurderet fra mange sider. Nogle har sagt at den verdensomspændende økonomiske afmatning bærer hovedparten, idet afmatningen begyndte i 2008/2009. Men jeg mener at den økonomiske afmatning rundt omkring i verden (dog eksklusive SISA) har haft indvirkning her i Grønland, idet

fiskepriserne har været jævnt faldende i løbet af disse år og da fisken er landets reelt eneste eksportvare, har dette ramt landet hårdt. Selvfølgelig har vi haft guldminden, hvor lukningen har haft negativ indflydelse på 50 lokale arbejdere.

Vi mener, at hovedparten af grundlaget for den stigende ledighed her i landet har været manglende anlægsinvesteringer rundt omkring i landet, hvor man primært alene har haft betydelig anlægsaktivitet i Nuuk. Ikke fordi vi har noget imod at der bygges i Nuuk – også fordi bolig mangelen er stor her i Nuuk, men vi mener dog, at anlægsbyggerier samt bygningsrenoveringer bør spredes ud på kysten, hvilket også er det nuværende Naalakkersuisuts målsætning.

Ledigheden har været faldende i følgende byer her på det sidste: Nanortalik, Qaqortoq, Sisimiut, Aasiaat, Qasigiannuguit, Ilulissat, Upernavik, Qaanaaq og Ittoqqortoormiit. I andre byer har ledigheden været stigende.

I de år hvor vi har afholdt repræsentantskabsmødet, har vi meldt om stigende ledighed i de fleste byer, og har i den sammenhæng sammenlignet vores medlemstal med forholdene i byer og bygder (når vi har haft ledighedstal derfra).

Ja, så kan man spørge sig selv om, hvad vi skal bruge disse tal til? Vi mener, at vi alle har et ansvar i forhold til ledigheden her i landet (selvfølgelig er det Naalakkersuisut der udstikker rammerne og bærer det største ansvar). Men ikke desto skal vi alle

medvirke til, at ledigheden er på det laveste overalt i landet. Dog kan man ved at nærstudere ledighedstallene bemærke sig, at der i nogle byer har været faldende ledighed – samt faldende medlemstal for SIK. Det tvinger os til at undersøge, hvorfor tilfældet nu ser sådan ud. Det normale er nemlig den kendsgerning, at faldende ledighed også betyder flere medlemmer.

Hvordan kan vi være med til at knække ledigheden? Vi mener, at den økonomiske afmatning bør vendes med flere tiltag. Vi skal alle medvirke til at formindske importen af forskellige produkter her i landet og støtte udviklingen af grønlandske produkter rundt omkring i landet. Hvordan kan vi medvirke til det? Vi bør støtte op om nye virksomheder og animere udenlandske investorer til at skabe nye arbejdspladser her i landet. Det kan f.eks. være elektronikfirmaer. Vi ved, at der ved produktion af mobilbiler, biler mv. bruger sjældne mineraler – noget som findes her i landet. Hvorfor skal vi ikke også benytte os af det?

Vi har uranforekomster her i landet og vi mener, at vi kan tjene penge på det. Desværre er det jo sådan, at forureningen er ekstrem stor visse steder i verden og som også har indflydelse på klimaet her i landet. Hvorfor skal vi så ikke være med til at omstille til mere grøn energi, ved at bryde uran her i landet? Uran benyttes nemlig til produktion af elektricitet mange steder i verden.

Vi bør udvikle turismen her i landet, da dette kan være en af de økonomiske katalysatorer her i landet. Dernæst bør vi også udvikle turismen til at kunne finde sted året rundt.

Fisk, rejer mv. bør eksporteres i højere grad som færdigvareprodukter her fra landet. Disse muligheder bør udnyttes da disse er landets vigtigste ressourcer ved han-

delen med udlandet. Gennem øget eksport kan vi skabe flere arbejdspladser her i landet. Derfor bør vi benytte os af den mulighed og formindske ledigheden.

Renoveringen af de nedslidte boliger bør kunne skabe mange arbejdspladser. Men selve boligbyggeriet samt renoveringerne skaber ikke alene landet bedre økonomi, idet vi også importerer langt hovedparten af de forskellige boligelementer vi bruger. Et af de produkter vi måske kan benytte os mere af er den ler, der findes forskellige steder her i landet og som kan benyttes til boligbyggeriet. Vi bør lave økonomiske analyser ift. disse muligheder.

Mineral- og olieudvinding

Desværre er mineralvirksomhedsområdet pt. gået i dvale. Det betyder dog ikke, at undersøgelserne også er standset. Vi ved eksempelvis at der finder undersøgelser sted i nærheden af Kangerlussuaq og at der snart kommer ansøgning om udvindingstilladelser, hvis de da ikke allerede har søgt.

London Mining, der har udvindingstilladelser efter jernmalm i Isukasia har fået nye ejere, nemlig General Nice Development Ltd. Hvornår disse begynder på deres initiativer ved vi dog ikke på stående fod.

True North Gems (rubinudvinding ved Qeqertarsuatsiaat)

Man er ved at gøre klar til rubinudvindingen ved Qeqertarsuatsiaat og regner med at starte produktionen her til sommer. Man regner med, at der i løbet af årets 9 måneder kan beskæftiges op til 80 medarbejdere, og at medarbejderne vil kunne aflønnes hele året.

Greenland Minerals and Energy – Kuannersuit, Narsaq.

Er det sted vi ser mest frem til. Vi ved, at der findes et utal af sjældne mineraler der og at der også kan udvindes uran som kan udvindes. Vi ved også, at denne mulighed vil kunne skabe flest mulige arbejdspladser, idet man regner med at der vil kunne beskæftiges 7-800 mennesker der. Spørgsmålet er således, om uranproduktionen kan lægges i Narsaq – det mener vi man bør gøre.

En anden mulighed er Killavaat, som vi dog ikke kender så megen til på nuværende tidspunkt. Vi ved, at man gerne vil have tilladelsen til at kunne eksportere ubearbejdet stenmasse med mineraler ud af landet.

Vi mener dog, at vore mineraler ikke blot bør eksporteres ud af landet og at man først bør skille mineraler og sten fra hinanden. Dette vil skabe flest arbejdspladser her i landet.

Valget til Inatsisartut

Valget er nu et overstået kapitel og vi må konstatere at Siumut har fået flest stemmer i forskellige byer på kysten og blev det største parti her i landet igen.

Vi har fra SIK's side haft fokus på ledigheden under valgkampen, og argumenteret for behovet for at skabe nye arbejdspladser. Mineraludvindingen var et af de store temaer, hvor vi har påberåbt os den mening, at mineraler der indeholder uran også bør kunne udvindes.

Partier der ikke ønsker at vende tilbage til nultolerancepolitikken i Inatsisartut fik flertallet bag sig i Inatsisartut. Nemlig Demokraterne, Atassut og Siumut. Disse har

tilsammen 17 medlemmer i Inatsisartut, hvorfor vi er af den holdning, at spørgsmålet ikke bliver et tema igen.

Vi har analyseret regeringsgrundlaget for det nye Naalakkersuisut i årene 2014-18 og set nærmere på de punkter, der har vores interesse. Vi vil hermed pege på de væsentligste elementer i regeringsgrundlaget, idet vi som nævnt allerede har analyseret disse.

Økonomi og skatteforhold

Offentlige anlægsinvesteringer bør spredes ude på kysten efter behov. Købekraften hos borgerne bør blive stor som overhovedet muligt og inflationen bør være så lille som overhovedet muligt. Dette er en af målsætningerne for Naalakkersuisut.

Skattetrykket vil ikke blive øget indenfor denne valgperiode. Skattetrykket vil forblive uændret i valgperioden: For at skabe grobund for mindre skattetryk hos de laveste indkomster, vil dette være et af elementerne i det kommende analysearbejde ift. beskatningsspørgsmålet.

Erhvervsområdet

Den fisk der bliver fanget her i landet skal i højere grad end hidtil bearbejdes her i landet og hele fisken skal benyttes så meget som overhovedet muligt.

Den fisk der eksporteres i ubearbejdet tilstand skal beskattes, således landet kan få større gavn af det.

Den rabat som fiskefabrikkerne får ift. el, skal reorganiseres således, at den bliver på samme størrelse hvor end produktionen end finder sted.

Man ønsker at privatisere de offentligt ejede virksomheder, således det offentlige i højere grad slipper for ansvaret for produktionen. Man ønsker at analysere på de konsekvenser et sådant skridt vil medføre, og der vil blive fastsat overgangsordninger o. lign. Man skal sørge for, at servicen overfor borgerne ikke bliver forringet. Når disse analyser er tilendebragte, vil de blive lagt frem overfor Inatsisartut, der så skal tage stilling til evt. Privatisering.

Dette er vi lodret imod.

Uddannelse

Unge der ønsker at uddanne sig her i landet samt i udlandet bør have muligheden herfor og mulighederne skal gøres endnu bredere.

De grønlandsksprogedes uddannelsesmuligheder skal udvikles.

Arbejdsmarkedet

Vi er blevet enige med Naalakkersuisut om, at bekæmpelse af ledigheden har første prioritet, og at arbejdsmarkedet udvikles ud fra hensyntagen til dette forhold.

Kontrollen med udefrakommende arbejdskraft skal intensiveres

Da ledigheden er størst blandt de unge under 30 år, er Naalakkersuisut og vi enige om, at vi bør koncentrere os primært om at skabe arbejdspladser til de unge, således de ikke går i stå under deres fortsatte udvikling. Dem der egner sig til håndværkspræget arbejde, skal animeres til at uddanne sig indenfor området. De forskellige redskaber i den retning, skal udvikles af Naalakkersuisut, hvilket bl.a. er flere muligheder for højskoleophold, Piareersarfiit, optræningspladser for unge der minder om tidligere ungdomstjeneste.

Man bør udnytte de lokale, der har en uddannelse som skibsofficerer bedre. Det være sig om det er Royal Arctic Lines skibe eller på trawlerne, hvor grønlandiserings-tankerne bør kunne slå igennem.

Man vil stramme op ift. den udefrakommende arbejdskraft, således det bliver sværere for dem at få beskæftigelse her.

De offentlige arbejdspladser skal udarbejde klare målsætninger om, hvilke personalemæssige målsætninger de har, og at man udarbejder klare krav ift. tilkaldt arbejdskraft.

Omkring mineraludvindingsspørgsmålet, vil Naalakkersuisut fastsætte en øvre grænse for uranindholdet af de mineraler, man ønsker at udvinde og høre Inatsisartut omkring det.

De mineraler, der findes her i landet og som der er interesse for at udvinde, skal udvindes uanset om de indeholder uran eller ej.

Handelen

Oliepriserne skal ned, og KNI A/S skal ikke tjene så mange penge som de gør.

Vi skal handle mere med vore nabolande.

Nukissiorfiit

Priserne for el, vand og varme skal fastsættes ud fra solidaritetsprincippet, hvilket Naalakkersuisut skal bane vejen for. På denne måde kan forholdene hos familierne rundt omkring i landet blive mere ligelige.

Produktionen her i landet skal øges generelt, hvilket også betyder at el, vand og varmepriserne for produktionsanlæggene skal ensartes uanset hvor man bor i landet.

Sundhedsområdet

Syge patienter, der må rejse udenlands for at blive behandlet, skal kunne følges af deres nærmeste, hvilket generelt skal muliggøres. SIK har allerede gjort sin del af arbejdet.

Boligområdet og anlægsinvesteringer

Her mangler vi at behandle mulighederne for andelsboliger.

Socialområdet

Indenfor socialindsatsen kan der bl.a. peges på følgende:

- De ledige skal trænes til at få og fastholde et job, da vi har brug for deres arbejdskraft. Socialydelse skal sammensættes med krav, idet et menneske også skal gøre noget selv for at kunne forsørge sig selv. F.eks. skal pågældende kunne opfylde kravet om misbrugs- og alkoholbehandling. Dette bør være et fast krav når behovet er der. Nogle ydelser, såsom børnetillæg skal også i højere grad komme børnene og familierne til gode.
- Der skal udstikkes konkrete initiativer for de mennesker, der er ramt af ledighed men som ellers er i stand til at arbejde. I samarbejde med kommunerne skal der etableres vedvarende tiltag, således disse bliver i stand til at forsørge sig selv.

Der er dog noget vi ikke rigtigt forstår, med henvisning til Landstingsforordning nr. 2 af 15. Maj 2014, § 8, er mulighederne ellers allerede tilgængelige. Hvad er det så, der er problemet?

De ældre medborgere

Pensionen skal gøres uafhængig af ægtefællens/samleverens indkomst, og kun såfremt man tjener tilstrækkeligt ved siden af pensionen, skal denne kunne nedtrappes.

Afsluttende bemærkninger

Vi hører ofte om folk der bliver smidt ud af deres lejligheder, hvilket skaber mange problemer hos familierne. I sådanne tilfælde går det først og fremmest ud over familier med børn. Man bør holde op med at smide folk ud af deres lejligheder, da det på ingen måde gavner nogen som helst, men blot viser, at der på en eller anden måde bør ydes støtte til familierne. At de ikke formår at betale deres husleje, må skyldes et eller andet. Nogle påstår dog, at de bliver smidt ud fordi de ikke betaler, selvom de skulle være i stand til at betale.

Men for at dykke ned i sandheden, skal vi her komme med et eksempel. Den realitet vi plejer at komme i møde når vi rejser rundt på kysten er således. En mor til et hjemmeboende barn og som er blevet syg, har kun et månedligt rådighedsbeløb på 1.300 kr. efter skat. Det er det hun og barnet skal leve for. Denne henvender sig forståeligt nok til kommunen, for at få hjælp til at betale sin elregning, der er på 1.200 kr. Forståeligt nok, for ellers har hun så godt som ingenting at leve af, hvis hun selv skulle betale sin elregning. Hvad tror du der skete? Kommunen giver afslag, ja, I hørte rigtig også selvom de kunne se, at hun ikke ville have noget at leve af, såfremt hun selv skulle betale sin elregning.

Sådan er de reelle forhold ift. de sociale ydelser rundt omkring i landet. Sådanne forhold bør ellers vække politikerne. **DET MÅ NU VÆRE PÅ TIDE AT SIGE, AT VORE MEDLEMMER IKKE KAN PINES OG KOSTES RUNDT SÅDAN SOM FORHOLDENE ER!**

I den sammenhæng vil jeg komme lidt ind på Landstingsforordning nr. 15 af 20. november 2006 omkring offentlige hjælp.

En sådan regel skaber mange problemer for mange af vore medlemmer. Vi ved nemlig, at der ikke ydes offentlig hjælp, men gives lån mod tilbagebetaling. Vi mener, at

det er en skændsel at man har kaldt ydelsen: Offentlig hjælp. Nej, der ydes nemlig ikke hjælp, men i stedet lånes der penge ud.

Sådan sker det, når de yder (en såkaldt) hjælp – det er jo det de kalder det. Når de beder om hjælp, skal de underskrive et stykke papir, hvori det fremgår, at de skal tilbagebetale beløbet når de får beskæftigelse. Og det kalder man hjælp! Desværre har det skabt lovgrundlaget for at gøre sådan, idet der i § 28 står, at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der kan ydes hjælp mod tilbagebetaling. Læg mærke til, at der i stk. 2 står: *“Der på det tidspunkt, da der søges om offentlig hjælp, foreligger forhold, der viser, at ansøgeren i løbet af kort tid vil være i stand til at tilbagebetale den offentlige hjælp”*. Vi mener således, at kommunen misbruger eller overfortolker den mulighed, der er blevet skabt af Inatsisartut.

Vi mener således, at regelgrundlaget bør ændres radikalt. Mange af vore medlemmer ved nemlig godt, hvis de efter et stykke tid bliver tilbudt beskæftigelse, så vil det ikke kunne betale sig for dem at tage det, fordi kommunen vil trække dem fra det ydede lån plus skat. Derfor er vores klare opfordring til politikerne den, at de hurtigst muligt bør ændre lovgrundlaget.

Heldigvis har de fleste af vore lokalafdelinger fulgt trop til reorganiseringen af SIK. Dette har været meget mærkbart for os samt ikke mindst for vore regnskabsmedarbejdere. Det er nemlig blevet meget nemmere at sammenholde lokalafdelingernes regnskaber med de kontingentindbetalinger der har fundet sted. Det vil også blive meget nemmere for medlemmerne at forholde sig til lokalafdelingernes regnskaber fremadrettet og rette på evt. misforhold.

Men vi har dog lagt mærke til, at visse medlemmer enten kun har betalt lokalafdelingskontingent eller betalt alene til landsorganisationen. Disse forhold er vi nu ved at rette op på.

Vi har bemærket os, at langt hovedparten af lokalafdelingerne har udtrykt tilfredshed med nyordningen i SIK, idet man lokalt nu kan koncentrere sig om at arbejde konkret for forbedring af medlemmernes løn- og ansættelsesvilkår. Vi har også kunnet konstatere, at kontakten fra medlemmerne til lokalafdelingerne rundt omkring på kysten er blevet bedre og at vore ansatte her i SIK har bedre kontakt og føling med lokalafdelingerne i forhold til tidligere.

Det betyder at relationerne mellem landsorganisationen og lokalafdelingerne er blevet intensiveret og bedre. Vi skal jo bruge vores landsorganisation til formålet, noget vi står sammen om. Vi skal til stadighed arbejde for bedre vilkår til medlemmerne og det kan vi kun opnå ved at holde sammen og samarbejder.

Jeg håber derfor, at repræsentantskabsmøder her vil blive afholdt i samarbejdets ånd, og at vi derudover vil møde udfordringerne med beslutsomhed. Vi skal være friske og ha' gå på mod og at vi står sammen om målene i SIK. En lønmodtagerorganisation som man ikke kan tilsidesætte, der arbejder målrettet til forbedring og sikring af medlemmernes vilkår.

Jeg skal derfor bede Jer om at rejse jer og tage hinanden i hånden og råbe et 3 foldigt hurra for os alle. Jeg ønsker jer et godt repræsentantskabsmøde og ønsker jer god talelyst.

Qujanaq/Tak!